

Parochie 1
 In de pen 6
 Klapstoel 8
 Cultuur 9
 Buitenland 10
 Samenleving 11
 Dossier 12
 Varia 14
 Op·tocht 16
 Mensen 17
 Bisdom 18
 Podium 20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**

Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofdredeur

Bert Claerhout

Eindredacteur

Peter Goordts

Redacteurs

Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Optocht

Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be

Diocesane redactie Antwerpen

Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
 woensdagmiddag)
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@
 kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@
 kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Persdienst Bisdom Hasselt
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 58
 fax 011 28 84 78
 persdienst@bisdomhasselt.be

Diocesane redactie Mechelen-Brussel

Pers- en informatiedienst
 Wollemarkt 15
 2800 Mechelen
 tel. 015 21 65 01
 fax 015 20 94 85
 aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen

Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@trevipius.be
 www.trevipius.be

DIENST PAROCHEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigin-
 gen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn

© copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

”Of het recente bezoek van paus Benedictus XVI aan Duitsland de geschiedenisboeken haalt, weten we niet, maar het was zonder meer veelbetekenend. De kerkleider wist wat hem te wachten stond. Allereerst zou de misnoegde achterban de klassieke grieventrommel roeren: het verplichte priestercelebaat, het priesterschap voor vrouwen, de communie voor gescheiden en hertrouwde gelovigen, de klachten van homo's. Daarbij kwam de woede over de pedofilieschandalen die ook de Duitse Kerk in diskrediet brachten. Vervolgens rees de vraag naar de houding van de lutherse gemeenschap tegenover Benedictus XVI. En hoe zouden de onverschillige massa en de politieke wereld reageren?”

Benedictus XVI pakte die uitdagingen waardig aan. Bij zijn aankomst stelde hij dat hij enkel en alleen was gekomen om mensen te ontmoeten en over God te praten. Hij benadrukte het belang van de godsdienst voor de samenleving en herinnerde eraan dat we een gemeenschappelijke basis nodig hebben om vreedzaam en gelukkig samen te leven. Zijn toespraak tot de Duitse Bondsdag was een van de hoogtepunten van het pausbezoek, niet alleen omdat voor het eerst een paus het Duitse parlement toesprak.

De inhoud van Benedictus' toespraak was bijzonder relevant. De kerkleider riep de politici op om macht, succes en materiële rijkdom ondergeschikt te maken aan de fundamentele opdracht van de rechtstaat: het streven naar recht en gerechtigheid. Hij stelde dat het meerderheidsprincipe niet volstond wanneer de waardigheid van de mens en de mensheid op het spel staan. Hij verwees naar het Duitse verleden waarin totalitaire systemen recht en gerechtigheid met voeten traden en bekritiseerde ook de positivistische levensfilosofie. Hij omschreef die als een betonnen gebouw zonder ramen, waardoor er voor God en geloof geen plaats is. Tot slot benadrukte hij het belang van de dialoog tussen culturen, godsdiensten en levensbeschouwingen.

Pausbezoek aan Duitsland veelbetekenend

Een ander hoogtepunt was het historische bezoek aan het augustijnenklooster in Erfurt waar Maarten Luther destijds intrad. De paus prees er Luthers zoektocht en riep de christelijke Kerken op tot een gemeenschappelijk getuigenis in een gesecculariseerde samenleving. Uiteraard veegde dat de theologische geschillen tussen katholieken en protestanten niet weg. Toch was het een belangrijke symbolische gebeurtenis, alleen al doordat een paus het klooster bezocht van Luther, een kerkhervormer die Rome verafschuwde...

Zoals verwacht, was er ook protest. In de Bondsdag bleven heel wat linkse en groene parlementsleden weg. Ook op straat werd betoogd, maar de opkomst was omgekeerd evenredig met de media-aandacht. Benedictus relativeerde een en ander en noemde het een uiting van democratie. Van veel groter belang waren zijn ontmoetingen met vertegenwoordigers van de andere christelijke Kerken, met moslims, geëngageerde leken en jongeren. Die resulteerden in diverse oproepen tot wederzijdse dialoog, trouw aan het geloof, innerlijke verdieping en het afwijzen van individualisme en onverschilligheid. De paus praatte ook met slachtoffers van seksueel misbruik in de Kerk en bezocht de laatste overlevende priester van Dachau.

De media die op voorhand hadden gemeld dat de paus in zijn vaderland niet welkom was, trokken aan het kortste eind. Benedictus XVI bracht wat van hem kon worden verwacht: geen grote verrassingen, maar een gedegen uiteenzetting over de fundamentele van de rechtstaat, een waarschuwing om de eenheid in het geloof te bewaren – daarmee zinspeelde hij op de meningsverschillen in de Duitse Kerk – en een oproep aan alle gelovigen om zich niet op uiterlijke schijn, maar op God te richten. „Wie gelooft, is niet alleen”, benadrukte hij. Velen zullen zich door zijn woorden gesterkt hebben gevoeld.”

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: KERK & leven, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Radio Maria

KERK & leven, 21 SEPTEMBER 2011

In zijn column vernoemt Bert Claerhout de weinige mediakanalen die religieus nieuws brengen en/of aan geloofsverspreiding doen. Maar hij vergeet een belangrijke partner: Radio Maria. Deze zender is in Vlaanderen te beluisteren via een aantal FM frequenties (informatie op haar website) en tevens via digitaal kanaal 912 van Telenet.

Naast muziek brengt deze zender informatie, catechese, enzovoorts, over een breed spectrum aan onderwerpen. De (gast)spreekers zijn al even gevarieerd: van een jonge pelgrim tot de aartsbisdom. De inhoud van de programma's is degelijk en dikwijls kunnen ze enthousiasme naar de luisteraar overbrengen.

Radio Maria is een verademing in radioland, waar luidruchtigheid en oppervlakkigheid een vereiste lijken.

Gilbert KNUYT, Bilzen

Geloof en zelfdoding

KERK & leven, 31 AUGUSTUS 2011

De lectuur van uw artikel over de zelfmoordlijn en het feit dat de jongste tijd in de pers en op discussiefora op het internet herhaaldelijk de vraag wordt gesteld of godsdienst een zekere bescherming kan bieden tegen zelfdoding, noopt mij tot een reactie. Ik denk dat godsdienst daarbij inderdaad een positieve rol kan spelen.

Uit onderzoek blijkt dat er een drietal factoren zijn die gelovigen bescherming bieden:

- 1) De parochiegemeenschap, die als een vriendenkring, een kring van vertrouwelingen kan fungeren.
- 2) Rituelen, die rustpunten zijn, die het leven van dag, week en jaar structuur geven én die contact maken met de diepere lagen van het zijn, met het mysterie.
- 3) Het zingevingskader van Bijbel en christelijk geloof. Lijden, dat niet te vermijden is voor iedere mens, kan door de gelovige in een breder kader worden gezien, waardoor het veel draaglijker wordt.

Persoonlijk ervaar ik in mijn leven, dat tot vandaag in het teken van hulpverlening heeft gestaan, dat de onzichtbare hand van de Goede God ook echt bestaat. Wie zich opoffert, krijgt veel terug. Niet alleen de ervaring van schoonheid en zin, maar ook de medewerking van de Voorzienigheid. En veel zelf- en mensenkennis.

Stefaan HUBLOU, Leuven

Transsubstantiatie

KERK & leven, 14 SEPTEMBER 2011

Professor Stefaan Franco stelt in zijn bijdrage *Vraag het aan Theo* dat de heilige eucharistie onvervangbaar is door gebedsdiensten en dergelijke. Hij zegt wat velen onvoldoende weten, namelijk dat Christus geheel en al aanwezig is in de transsubstantiatie. Het offer van zijn kruisdood en zijn opstaan uit de dood worden telkens opnieuw beleefd. Vandaar dat een eucharistie onberispelijk en zuiver dient opgedragen te worden.

Soms moet men echter vaststellen dat de eucharistie zwaar wordt verminkt, bijvoorbeeld

door eigengereide handelingen van sommige priesters. Dat is de echte oorzaak van de leegloop van de kerken. Ik citeer paus Joannes-Paulus II: „Men moet betreuren dat er, vooral in de jaren die volgden op de postconcliaire liturgische hervorming, als gevolg van creativiteit en aanpassing een aantal misbruiken zijn geweest die voor velen een bron van verdriet waren.”

Professor Franco heeft op een correcte manier gezegd wat een onvervalste eucharistie is. De liturgie is mij te dierbaar om ze over te laten aan gewijde manipulators. De eucharistie laat immers geen ruimte voor 'spieleser'.

Luc VERREYCKEN, Aarschot

Gebedsdiensten

KERK & leven, 14 SEPTEMBER 2011

In *Vraag het aan Theo* lees ik met veel instemming dat de eucharistie uniek en onvervangbaar is. Maar als dat zo is, waarom schenkt de Kerk ons dan geen voorgangers? Zelf ben ik pastoraal verantwoordelijke en gebedsleidster. Ik besef heel goed dat woord- en gebedsdiensten alleen maar een noodoplossing kunnen zijn: een overgangsregeling waardoor ook kleine gemeenschappen op zondag in hun eigen parochiekerk kunnen vieren en dat totdat de officiële Kerk ertoe komt het priesterschap te hervormen of de gemeenschappen zelf hun voorgangers te laten aanduiden.

Stefaan Franco stelt, terecht, dat het de Verrezen Heer zelf is die de gelovigen samenbrengt

om zijn paasgaven uit te delen als een onverdiende genade. Nergens echter vind ik in het Nieuwe Testament een aanwijzing dat deze viering alleen door een mannelijke celibatair moet worden voorgedaan. Stelt onze Kerk zich dan nooit de vraag of zij het recht heeft de gelovigen zonder eucharistie en sacramenten samen te brengen, enkel en alleen omwille van een betwistbare menselijke wet, die pas na het Concilie van Trente in voege is getreden?

Nog dit over het hergroeperen van gemeenschappen. Een gelovige gemeenschap is per definitie een eucharistische gemeenschap. De eucharistie blijft het hart van de parochie en vandaar uit vertrekt elk engagement. Maar ook een eucharistische gebedsdienst kan in tijden van nood, zoals de huidige, die centrale rol vervullen.

Marie-Claire DE LANGHE, Maarkedal

Thee & Televisie

KERK & leven, 21 SEPTEMBER 2011

De opmerkingen in de rubriek *Lezersbrieven* van Jan De Wachter en Leo Jaspers over Marcel van Nieuwenborgh zijn volgens mij niet terecht. Zijn toon mag volgens sommigen misschien wat cynisch overkomen, aan de tv-programma's schort warempel meer dan genoeg om af en toe wat kritiek te rechtvaardigen, zonder dat iemand daarom negatief of gefrustreerd hoeft te zijn. KERK & leven is er niet om ons een rad voor de ogen te draaien.

René HEREMANS, via e-mail